

Agresia Ruska voči Ukrajine a Zelená agenda ako faktory prehlbujúce potravinovú krízu vo svete

Mikuláš Hučko

4. mája 2022 ✚ *Politika* ✚ *Ekológia, Európska únia*

Podľa teórie chaosu mávnutie motýľích krídiel môže vyvolať nepatrné zmeny v atmosfére, ktoré však v priebehu času môžu viesť až k tak dramatickým zmenám, ako je výskyt tornád. No ak mávnutie motýľích krídiel môže spôsobiť také zmeny, o čo viac ich môže spôsobiť vojna vedená na území Ukrajiny! Tú by sme mohli prirovnať k mávnutiu krídlom stohlavého draka.

Zdroj: flickr.com

Spočiatku sme si možno mysleli, že tento vojnový konflikt bude negatívne ovplyvňovať iba východnú či strednú Európu. Nie je to však pravda, lebo „všetko so všetkým súvisí“. Napríklad aj tým, že významná časť afrických krajín kupuje pšenicu, jedlý olej, kukuricu a obilie od Rusov resp. Ukrajincov.

Pre Rusko je africký kontinent neuveriteľne významný. A pre africký kontinent je zase neuveriteľne významná prítomnosť Ruska, nech to znie akokoľvek čudne. Keď si pozrieme na schvaľovanie protiruských sankcií 2. marca 2022, z 54 afrických krajín iba 28 hlasovalo za sankcie proti Rusku, čo je 51 %, jedna krajina (Eritrea) hlasovala proti, 17 krajín sa zdržalo hlasovania, čo je 31 %, 8 krajín (16 %) sa ani nedostavilo na hlasovanie. Vidíme, že Afrike nie je ľahostajné, čo sa deje v Rusku a na Ukrajine. Aj prítomnosť Ukrajiny z hľadiska poľnohospodárstva je významná pre africké krajiny.

Treba mať pred očami, že vojna na Ukrajine je vojenským konfliktom medzi dvomi krajinami exportujúcimi obilie.

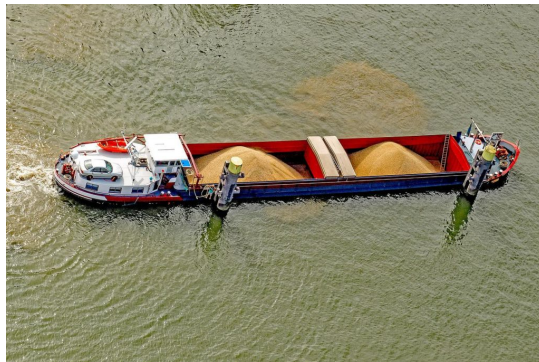
Jedna z nich nie je schopná obilie a kukuricu produkovať a dopraviť do afrických krajín kvôli vojne, kým druhá krajina dokáže produkovať, ale kvôli sankciám ich nie je schopná dopraviť do Afriky. A toto je nebezpečné, keď si uvedomíme, že tieto dve krajiny sa podieľajú 31 % na exporte obilia. Ukrajina produkuje 15 % kukurice vo svete, ale až 40 % slnečnicového oleja. Tieto plodiny sa teda nedostanú na trh, čo je veľký hospodársky problém najmä preto, že už dnes sa približne jedna pätina 1,5 miliardy obyvateľov afrického kontinentu nedostane k potrebným potravinám. Najmä v severoafrických krajinách – Egypt, Lýbia, Maroko, Tunisko – sa ľudia iba vďaka štátnym subvenciám cien dostávajú k potravinám, obilium, kukurici, oleju. Ale

keď sa ceny budú zvyšovať, alebo budú problémy so zásobovaním, môže to mať nepredvídateľné následky.

Potraviny sú pre ľudí základná vec. Nie je v tom ideológia, pretože jesť treba.

V Afrike jedia obyvatelia špeciálny chlieb, ktorý je zo pšenice. V iných krajinách je to kukurica, ktorá je základnou potravinou. Pšenica, spotrebovaná na africkom kontinente, je z 84 % z Ruska a Ukrajiny. A Afričania ju nemajú čím nahradiť.

A toto bude vzbudzovať nespokojnosť, hlad, konflikty, občianske vojny. Ľudia budú hlasovať nohami a utekať do Európy, kde sa aspoň najedia. A na toto európske krajiny nie sú pripravené.

Zdroj: pixabay.com

Svet pred ďalšou krízou?

Každá vojna je zlá, ale vojna, v ktorej proti sebe stoja krajiny, ktoré živia niekoľko stoviek miliónov ľudí na celom svete, môže byť obzvlášť krutá.

Od začiatku vojny Rusko výrazne obmedzilo vývoz pšenice; Ukrajina už nevyváža vôbec nič, aby si zabezpečila zásoby doma. Poľnohospodárstvo sa zrútilo, najmä na severe krajiny. Poľnohospodári sa už nemôžu dostať na svoje polia, chýbajú hnojivá a pohonné hmoty a poľnohospodárski robotníci utekajú do iných častí krajiny alebo sú povolávaní do armády. Zatiaľ sa nevie, či sa v lete podarí pozbierať už zasiatú pšenicu. Okrem toho sa v marci mali zasieť letné obilniny a kukurica.

V nadväznosti na západné sankcie Rusko oznámilo, že pozastavuje vývoz približne dvesto produktov (vrátane poľnohospodárskych) do krajín, ktoré považuje za nepriateľské. Tento zoznam síce nezahŕňa rozvojové krajiny, ktoré sú závislé od jeho dodávok, ale už tento krok prispel k zvýšeniu cien potravín na svetových trhoch. Na druhej strane situácia na Ukrajine, ktorú ruský agresor od začiatku konfliktu pripravil o jedno z jej hlavných aktív, je oveľa dramatickejšia.

Vývoz poľnohospodárskych výrobkov tvorí až 45 % všetkých ukrajinských exportných príjmov a pred dvoma rokmi jeho hodnota predstavovala 22,2 miliardy USD. Podľa ukrajinských úradov Rusko od samého začiatku cielene útočí nielen na strategické vojenské ciele, ale aj na celú poľnohospodársku infraštruktúru, dokonca aj na poľnohospodárske stroje bežných poľnohospodárov. Ruskí agresori ničia silá, chladiarne a sklady, pričom pravdepodobne realizujú starostlivo pripravený plán. Podľa Ukrajincov ruské námorníctvo dokonca rozmiestnilo v Čiernom mori míny, čím ohrozuje celý obchod v regióne.

Ukrajina hľadá spôsob, ako obísť ruskú blokádu. Už teraz je však známe, že to, čo sa podarí vyviezť, bude iba malý zlomok toho, čo sa pôvodne plánovalo, keďže až 30 % ornej pôdy sa nachádza vo vojnovej zóne.

Poľnohospodári na západnej Ukrajine, kam ešte nedorazili ruské tanky, majú najväčšiu voľnosť, ale aj tak bude tohtoročná úroda minimálne polovičná v porovnaní s minulým rokom a mnohé naznačuje, že budúci rok bude ešte oveľa horší.

Nepokoje v súvislosti s dodávkami z Ukrajiny a Ruska sú, žiaľ, len časťou problémov, ktoré v poslednom čase postihli poľnohospodárstvo na celom svete. Stačí spomenúť, že hospodárske sankcie postihli aj Bielorusko, ktoré je jedným z najväčších výrobcov draselných hnojív na svete. Svetovým lídrom v oblasti hnojív je Rusko, ktoré odteraz nebude predávať svoje výrobky Brazílii, svetovému lídrovi v produkcii sóje.

Problémy so zásobovaním potravinami a ich cenami by mohli situáciu ešte zhoršiť. Nie je vylúčené, že dôsledkom hospodárskej krízy a hladu bude ďalšia veľká migrácia, ktorá môže Európu zasiahnuť v miere nie menšej ako v roku 2015.

Tieto dôsledky súčasných udalostí si plne uvedomuje aj samotný Vladimir Putin, ktorý z takéhoto zvratu udalostí obviňuje Západ a ním uvalené sankcie, ale – ako sa dá predpokladať – úder na ukrajinskú obilnicu **bol pre neho** od začiatku súčasťou veľkej stratégie destabilizácie celého Západu. Koniec koncov, hladné a zúfalé masy nebudú prekračovať postsovietske hranice, ale prosperujúce západné krajiny.

Opakovanie migračnej krízy z roku 2015 sa predpovedalo už vlani v lete po americkom stiahnutí sa z Afganistanu. Tentoraz môže byť potenciálnych zdrojov prílevu migrantov oveľa viac, keďže libanonské úrady koncom februára varovali, že majú zásoby pšenice, ktoré vystačia len na jeden mesiac.

Zelená agenda prispieva k hladu

Problém hladu, ktorý hrozí mnohým krajinám, by však nemusel byť taký vážny, aj keby Rusko, Ukrajina a Bielorusko boli úplne odrezané od svetových poľnohospodárskych trhov, keby existovala politická vôľa obmedziť rozsah zelenej agendy a umelo obmedzujúcej poľnohospodárskej politiky. Stačí spomenúť, že len v Spojených štátoch je až **tretina všetkých obilnín určená na produkciu bioetanolu**. V Európskej únii sa na biopalivá využívajú približne 2 % všetkej ornej pôdy a celosvetový priemer sú 3 %. Je to samozrejme len malý podiel, ale v najbližších mesiacoch bude dôležitý každý hektár.

Samostatnou otázkou je Zelená dohoda EÚ pre poľnohospodárstvo, ktorá sa realizuje s neuveriteľnou húževnatosťou. Program, ktorý podporuje „ekologické poľnohospodárstvo“ a znižovanie produkcie, sotva mohol prísť v menej vhodnom čase. Napriek vyčleneniu dodatočných finančných prostriedkov na dotácie pre poľnohospodárov a niektorým kozmetickým zmenám však Európska komisia doteraz nepodnikla žiadne skutočne rozhodné kroky. Naopak, podľa Fransa Timmermansa, ktorý je zodpovedný za celú Zelenú dohodu EÚ, je vojna na Ukrajine údajne veľkou príležitosťou na to, aby zelená transformácia pokračovala ešte rýchlejším tempom, než sa doteraz plánovalo.

Zdroj: flickr.com

Hrozí nám hladomor?

Anglikánsky duchovný Thomas Malthus bol o tom presvedčený už na začiatku 19. storočia, keď počet obyvateľov našej planéty nepresiahol jednu miliardu. Preto obhajoval antikoncepciu a žiadnu štátnu pomoc. Zdôraznil úlohu prirodzených regulátorov počtu obyvateľov, ako sú epidémie, hladomor a vojna.

Mimochodom, je zvláštne, že naši moderní maltuziáni presadzujú očkovanie, namiesto toho, aby súčasnú pandémiu považovali za pomoc Prozreteľnosti pri ich depopulačných plánoch.

V dnešnej Európe sa vďaka plným supermarketom a poľnohospodárskej výrobe, ktorá je taká efektívna, že ju Európska únia musí obmedzovať, sa hladomor zdá byť nepravdepodobný. Fenomén hladomoru sa nám zdá ako niečo, čo sa vyskytuje v ďalekých exotických krajinách alebo v našej vzdialenej minulosti. Mali by sme si uvedomiť, že genocídny hladomor v 20. storočí v úrodných stepiach južnej časti Sovietskeho zväzu sa tiež zdal nemožný. Nebola to náhoda, nebola to prírodná katastrofa, zorganizovali ju ľavicoví sociálni experimentátori, ktorí sledovali svoje utopické ciele. Neuvedomujeme si, že myšlienky ako „ochrana klímy“ alebo znižovanie emisií metánu zákazom chovu dobytka a vôbec „záchrana našej planéty“ sú kreatívnym rozvinutím sovietskych plánov obšťastňovania ľudstva.

To, že niektorí ľudia teraz hladujú, je dôsledkom aj ekologického šialenstva, ktoré chce kukuricu, cukrovú trstinu a repkový olej využívať na biopalivá.

Napriek obrovským zdrojom ropy a zemného plynu dosiahla výroba automobilových biopalív v roku 2018 160 miliárd litrov, z toho bionafty 41,8 miliardy litrov a alkoholu 98,4 miliardy litrov, čo predstavuje viac ako 5 litrov nafty a 12 litrov liehu na každého obyvateľa planéty. **Pritom na výrobu jedného litra liehu sú potrebné približne 3 kg obilia.** Hoci biopalivá možno vyrábať z rastlinného odpadu a dreva, biopalivo na výrobu alkoholu sa zvyčajne vyrába z kukurice a cukrovej trstiny a bionafta z repky olejnej. Ak by sa táto premrhaná produkcia rozdelila medzi približne 1 miliardu hladujúcich ľudí, každý z nich by mohol dostať ekvivalent 300 kg kukurice a 40 litrov oleja ročne.

Dôsledky vojny na Ukrajine teda už pociťuje celý svet, od otrasov na svetových trhoch s energiou až po rastúcu utečeneckú krízu v Európe. Pritom nie je vylúčené, že sankcie asi najmenej postihnú Rusko, ktoré ako najväčší svetový vývozca pšenice a hnojív, hladovať nebude napriek tomu, že jeho invázia na Ukrajinu a zároveň narýchlo uplatnené sankcie voči nemu zväčšia hlad v krajinách tretieho sveta.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/agresia-ruska-voci-ukrajine-a-zelena-agenda-ako-factory-prehlbuje-potravinovu-krizu-vo-svete/>

